

31 Ιανουαρίου, 1992

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΛΟΪΖΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΑΡΧΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 377/89).

5 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Προθεμία —
Έναρξη — Το Άρθρο 146.3 του Συντάγματος ορίζει 75 ημέρες
προθεμία από τη δημοσίευση της διοικητικής πράξης —
Απαράδεκτη η προσφυγή που καταχωρείται εκπρόθεσμα.

5

10 Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου — Οι
περί Αρχής Ηλεκτρισμού (Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμοί του 1986
— Κανονισμός 46.3 — Η Αρχή έχει δικαίωμα να ζητήσει από
υπάλληλο που λαμβάνει χορήγηση ασθενοείας να υποβληθεί σε
ιατρική εξέταση από εντεταλμένο και αμειβόμενο από αυτή ιατρό —
Η διακριτική ευχέρεια αξιολόγησης των εκάστοτε δεδομένων ανήκει
στην Αρχή.

10

15

Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του αυτή την απόφαση της
Α.Η.Κ. να μην του καταβάλει επίδομα ασθενοείας για την περίοδο
από 14/12/88 μέχρι 27/12/88 βάσει γνωμάτευσης που έλαβε από το
δικό της γιατρό ο οποίος εξέτασε τον αιτητή.

20

Από το δικηγόρο των καθ' ων η αίτηση εγέρθηκε προδικαστική
ένσταση ότι η προσφυγή καταχωρήθηκε εκπρόθεσμα και θα έπρεπε
ως εκ τούτου να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

25

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή,
αποφάσισε ότι:

Στην παρούσα υπόθεση οι ευπαίδευτοι δικηγόροι των δύο

πλευρών συμφωνούν ότι η προσβαλλόμενη πράξη κοινοποιήθηκε στον αιτητή στις 17 Μαρτίου 1989. Συμφωνούν επίσης ότι η προσφυγή καταχωρήθηκε στις 2 Ιουνίου 1989. Δεδομένων των δύο πιο πάνω ημερομηνιών που καθορίζουν την έναρξη και τη λήξη της προθεσμίας των 75 ημερών, διαφωνία μεταξύ των μερών αναφορικά με την προθεσμία χωρεί μόνο στην περίπτωση διάπραξης λάθους στη μαθηματική πράξη. Από τους δικούς μου μαθηματικούς υπολογισμούς προκύπτει ότι η προθεσμία των 75 ημερών εξέπνευσε στις 31 Μαΐου 1989 και επομένως η προσφυγή ασκήθηκε δύο μέρες μετά την εκπνοή της, εφόσον μεσολαβεί περίοδος 76 πλήρων ημερών μεταξύ της έκδοσης της πράξης και της άσκησης της προσφυγής.

Παρά το γεγονός ότι η τύχη της προσφυγής έχει ήδη κριθεί ως αποτέλεσμα της διαπίστωσης ότι ασκήθηκε εκπρόθεσμα, θα ήθελα να προσθέσω ότι η εξέταση της ουσίας της θα μπορούσε αβίαστα να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι κανένας από τους λόγους ακύρωσης που έχουν προβληθεί δεν έχει τεκμηριωθεί και ότι, εν όψει των στοιχείων ενώπιον της Αρχής και της μεγάλης ευχέρειας που η νομολογία της αναγνωρίζει στο έργο της αξιολόγησης των στοιχείων αυτών, η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή και το Δικαστήριο έχει, ως εκ τούτου, καθήκον να την επικυρώσει.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της άρνησης της Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου να καταβάλει στον αιτητή επίδομα ασθενοείας για την περίοδο 14/12/88-27/12/88.

Α. Γεωργίου, για τον αιτητή.

Γ. Κακογιάννης, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

Ο Δικαστής κ. Πογιατζής ανάγνωση την ακόλουθη απόφαση.

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.: Αντικείμενο της παρούσας προσφυγής είναι η απόφαση της Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (ΑΗΚ), ημερομηνίας 17 Μαρτίου 1989, με την οποία αρνήθηκε να καταβάλει στον Αιτητή επίδομα

ασθενείας για την περίοδο από 14/12/1988 μέχρι 27/12/1988 επειδή αρνήθηκε να θεωρήσει την απουσία του στην περίοδο αυτή ως άδεια ασθενείας.

5 Τα ουσιώδη γεγονότα είναι σε συντομία τα εξής:

Ο Αιτητής ήταν επιστάτης στην υπηρεσία της ΑΗΚ και αφυπηρέτησε στις 31 Δεκεμβρίου 1988. Για την 10 περίοδο από 21 Οκτωβρίου 1988 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1988 η Αρχή είχε παραχωρήσει στον Αιτητή ολόκληρη την ετήσια άδεια που είχε εις πίστιν του. Ενώ βρισκόταν με ετήσια άδεια ο Αιτητής προσκόμισε στην Αρχή πιστοποιητικό ασθένειας από γιατρό της εκλογής 15 του για την περίοδο από 14/11/1988 μέχρι 4/12/1988 και στη συνέχεια δεύτερο πιστοποιητικό για την περίοδο από 5/12/1988 μέχρι 23/12/1988. Στις 20/12/1988 ο Αιτητής προσκόμισε τρίτο ιατρικό πιστοποιητικό ασθένειας για την περίοδο από 20/12/1988 μέχρι 27/12/1988.

20 Με βάση τον Κανονισμό 46.3(στ)* των περί Αρχής Ηλεκτρισμού (Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμών του 1986 η Αρχή ζήτησε από τον Αιτητή να υποβληθεί σε ιατρική εξέταση από γιατρό της δικής της εκλογής. Ο Αιτητής 25 συμμορφώθηκε με την απαίτηση της Αρχής και στις 13 Δεκεμβρίου 1988 υποβλήθηκε σε ιατρική εξέταση από το γιατρό κ. Γλαύκο Μιχαηλίδη ο οποίος εξέδωσε πιστοποιητικό στο οποίο αναφέρει ότι δε θα πρέπει να παραχωρηθεί περαιτέρω άδεια ασθενείας στον Αιτητή. Η 30 Αρχή υιοθέτησε τη γνωμάτευση του δικού της γιατρού και αποφάσισε να μην εφαρμόσει τον Κανονισμό 44.1(6)** και να λογίσει την περίοδο απουσίας του Αιτητή από τις 14 Δεκεμβρίου 1988 και μετέπειτα ως ετήσια άδεια και όχι

* "46.3(στ) Η Αρχή δύναται καθ' οιονδήποτε χρόνον να ζητήσει από υπάλληλον όστις λαμβάνει χορήγημα ασθενείας όπως υποβληθή εις ιατρικήν εξέτασιν υπό εντεταλμένου και αμειβομένου υπ' αυτής ιατρού."

**"44.1(6) Οιαδήποτε περίοδος ασθενείας προκίπτουσα κατά την διάρκειαν της ετήσιας αδειας θα λογίζεται ως άδεια ασθενείας συμφώνως των προνοιών του Έκτου Πίνακος."

ως άδεια ασθενείας, αρνούμενη ταυτόχρονα την περαιτέρω καταβολή σ' αυτόν επιδόματος ασθενείας για την εν λόγω περίοδο.

Με την προσφυγή που καταχώρησε στις 2 Ιουνίου 1989 ο Αιτητής ζητά την ακύρωση της επίδικης απόφασης της Αρχής ισχυριζόμενος ότι είναι αντίθετη προς το Νόμο και τους Κανονισμούς, ότι ήταν αποτέλεσμα πλάνης περί τα πράγματα και υπέρβασης των εξουσιών της ΑΗΚ.

5

10

Με την Ένσταση που καταχώρησε στις 20 Ιουνίου 1989, ο ευπαιδευτος δικηγόρος της ΑΗΚ αρνείται τους ισχυρισμούς του Αιτητή και εγείρει προδικαστική ένσταση ισχυριζόμενος ότι η προσφυγή καταχωρήθηκε εκπρόθεσμα και είναι, ως εκ τούτου, απαράδεκτη.

15

Επειδή ο ισχυρισμός για εκπρόθεσμη καταχώρηση της προσφυγής αφορά άμεσα τη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου να επιληφθεί της προσφυγής, προτίθεμαι να ακολουθήσω την πάγια τακτική που το Δικαστήριο ακολουθεί σε παρόμοιες περιπτώσεις και να εξετάσω σε πρώτο στάδιο την εγκυρότητα της προδικαστικής ένστασης.

20

Υπάρχει ρητή πρόνοια στο άρθρο 146.3 του Συντάγματος αναφορικά με τη χρονική προθεσμία μέσα στην οποία η προσφυγή πρέπει να ασκείται. Προσφυγή που δεν ασκείται εντός 75 ημερών από τη δημοσίευση της πράξης είναι από τη δημοσίευση της πράξης είναι απαράδεκτη και πρέπει να απορριφθεί.

25

30

Στην παρούσα υπόθεση οι ευπαιδευτοι δικηγόροι των δύο πλευρών συμφωνούν ότι η προσβαλλόμενη πράξη κοινοποιήθηκε στον Αιτητή στις 17 Μαρτίου 1989. Συμφωνούν επίσης ότι η προσφυγή καταχωρήθηκε στις 2 Ιουνίου 1989. Δεδομένων των δύο πιο πάνω ημερομηνιών που καθορίζουν την έναρξη και τη λήξη της προθεσμίας των 75 ημερών, διαφωνία μεταξύ των μερών αναφορικά με την προθεσμία χωρεί μόνο στην περίπτωση διάπραξης λάθους στη μαθηματική πράξη. Από τους δικούς μου μαθηματικούς υπολογισμούς προκύπτει ότι η προθεσμία των 75 ημερών εξέπνευσε στις 31 Μαΐου 1989 και επομένως η προσφυγή ασκήθηκε δύο μέρες μετά την εκπνοή της, εφόσο μεσολαβεί περίοδος 76 πλήρων ημερών

35

40

μεταξύ της έκδοσης της πράξης και της άσκησης της προσφυγής.

5 Παρά το γεγονός ότι η τύχη της προσφυγής έχει ήδη
κριθεί ως αποτέλεσμα της διαπίστωσης ότι ασκήθηκε
εκπρόθεσμα, θα ήθελα να προσθέσω ότι η εξέταση της
ουσίας της θα μπορούσε αβίαστα να οδηγήσει στο
10 συμπέρασμα ότι κανένας από τους λόγους ακύρωσης που
έχουν προβληθεί δεν έχει τεκμηριωθεί και ότι, εν όψει των
στοιχείων ενώπιον της Αρχής και της μεγάλης ευχέρειας
που η νομολογία της αναγνωρίζει στο έργο της
αξιολόγησης των στοιχείων αυτών, η επίδικη απόφαση
ήταν εύλογα επιτρεπτή και το Δικαστήριο έχει, ως εκ
15 τούτου, καθήκον να την επικυρώσει.

Η προσφυγή απορρίπτεται ως απαράδεκτη για το λόγο
ότι ασκήθηκε εκπρόθεσμα. Ο Αιτητής καταδικάζεται να
πληρώσει £100 έναντι των εξόδων της ΑΗΚ.

20

*Η προσφυγή απορρίπτεται με
έξοδα.*